

คำพูดที่สูงส่งอ่อนหวานของมาเตซวารี สำหรับอ่านในชั้นเรียนในวันแห่งการจดจำระลึกถึงมา

เพลง: เพลง: มองดูโลกใบเล็กของฉัน...

เพลงนี้ขับร้องเมื่อไหร่? เป็นเพียงในเวลาของสังกัมยุดนี้เท่านั้นที่วงศ์สกุลบรรพบุรุษของเรามีโลกใบเล็กนี้ ครอบครัวนี้ของเราที่ถูกแสดงไว้ต่างลำดับกันคืออะไร? เราคือหลานของชีว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆที่เกิดจากปากของบรรพบุรุษมา และสรีรวิ วิชาและช่างก้าเป็นลูกของเรา และในหมู่พวกเราเราทั้งหมดคือพี่น้องชายและหญิง นี่คือนโลกใบเล็กของเรา ไม่มีความสัมพันธ์อื่นสร้างขึ้นนอกเหนือจากนี้ ในเวลานี้ เราจะพูดว่ามีเพียงความสัมพันธ์เหล่านี้เท่านั้น มองดูสิว่าความสัมพันธ์ของเรากับผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นเป็นอย่างไร! ปู่ของเราคือชีว่า ชื่อของท่านนั้นสำคัญมาก และท่านคือเมล็ดของโลกมนุษย์ เพราะท่านคือผู้ให้คุณประโยชน์ของทั้งโลก ท่านถูกเรียกว่า “ฮาร์ ฮาร์ โบโลนาล ชิพ มหาเทพ” (โบโลนาลชีว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสาผู้เป็นเทพที่ยิ่งใหญ่) ท่านคือผู้จัดความทุกข์ และผู้ประทานความสุขต่อทั้งโลก เราได้รับสิทธิมหาศาลต่อความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์จากท่าน ในความสงบไม่มีบัญญัติกรรม อย่างไรก็ดีตามทั้งสองสิ่งเหล่านี้ (ความสงบและความสุข) อยู่บนพื้นฐานของความบริสุทธิ์ จนกว่าลูกจะได้ประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากการหล่อเลี้ยงของพ่อ จนกว่าลูกจะได้รับประกาศนียบัตรจากพ่อ มิฉะนั้นลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกนั้นได้ มองดู บรรพบุรุษมีงานใหญ่เช่นนั้นที่ต้องทำให้สำเร็จ: ท่านทำให้ดวงวิญญาณผู้ท้อกลับมาสปรกและไม่บริสุทธิ์ด้วยกิเลสทั้งห้านี้ สวยงามมาก ผลของงานทางจิตนี้ที่ท่านได้รับมา คือสถานภาพของศรีภคฤชณะผู้เป็นอันดับหนึ่ง มองดูความสัมพันธ์ที่ลูกมีกับพ่อในเวลานี้ ดังนั้น ลูกควรระวังกังวลและมีความสุขเพียงใด? เวลานี้ขอให้ลูกแต่ละคนถามหัวใจของลูก: นั่นเป็นของท่านอย่างสมบูรณ์ไหม?

ลูกควรคิดว่า เนื่องจากพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาแล้ว ขอให้เราประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของเราจากท่าน หน้าที่ของนักเรียนคือการทำความเพียรพยายามที่สมบูรณ์ และประกาศสิทธิในทุนการศึกษา ดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่ควรถูกล็อตเตอรี่รางวัลที่หนึ่งล่ะ? นี่คือการหมายของการถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะ อย่างไรก็ดีตามมีบางคนที่นั่งและถือละดู(ชนมกลมรสหวาน) ต้องการจะมีประสบการณ์ของความสุขที่มีขีดจำกัดบางอย่างที่นี่ และต้องการจะมีประสบการณ์ของความสุขเล็กน้อยในสวรรค์ ผู้ที่มีความคิดเช่นนั้นเพียงกล่าวได้ว่าเป็นผู้ทำความเพียรพยายามซึ่งความพยายามของเขายู่ในระดับกลางหรือต่ำ มิใช่ผู้ทำความเพียรพยายามที่สูงส่งที่สุด เพราะพ่อไม่ได้พูดคลุมเครือเกี่ยวกับการให้ทุกสิ่งแก่ลูก เหตุใดผู้ที่ได้รับสิ่งนั้นจึงทำเช่นนั้นเล่า? เหตุนี้เองกูรูนาถจึงกล่าวว่า: “พระเจ้าคือผู้ประทาน ท่านคือผู้ทรงอำนาจ แต่ดวงวิญญาณไม่มีพลังที่จะรับจากท่าน” มีคำกล่าวว่า “ผู้ที่ให้ให้นั้นเฝ้าแต่ให้ แต่ผู้ที่รับกลับเปื้อนหนายที่รับ” ลูกอาจมีความรู้สึกในหัวใจว่า: ทำไมฉันถึงจะไม่ต้องการประกาศสิทธิในสถานภาพนี้ล่ะ? อย่างไรก็ดีตามมองดู บาบากำลังทำความเพียรพยายามมากเหลือเกิน และถึงกระนั้น มายาก็สร้างอุปสรรคมากมาย ทำไมล่ะ? อาณาจักรของมายาเวลานี้กำลังจะจบสิ้น มายาเวลานี้ได้นำพลกำลังทั้งหมดของลูกไป และเหตุนี้เองพระเจ้าจึงมา ความอ่อนหวานทั้งหมดหลอมรวมในตัวท่าน ลูกได้รับความหวานชื่นของทุกความสัมพันธ์จากท่าน เหตุนี้เองจึงมีการกล่าวว่า “ท่านคือแม่ และท่านคือพ่อ” นี่คือการยกย่องที่รื้อสรรเสริญถึงดวงวิญญาณสูงสุดนั้น ดังนั้น เป็นเพราะความยิ่งใหญ่ของเวลานี้ที่ลูกมีความสัมพันธ์เช่นนั้นกับท่าน

เราต้องสร้างความสัมพันธ์ที่สมบูรณ์กับพระเจ้า เพื่อที่เราจะได้รับความสุขของ 21 ชาติเกิดจากท่าน นี่คือการสำเร็จของความเพียรพยายามของลูก อย่างไรก็ดีตามเมื่อลูกได้ยิน 21 ชาติเกิด ก็อย่าได้กลัว อย่าคิดว่าลูกต้องทำความเพียรพยายามมากเหลือเกินในเวลานี้สำหรับ 21 ชาติเกิด แล้วแม้กระทั่งหลังจาก 21 ชาติเกิดลูกก็ต้องลงมา ดังนั้นอะไรคือความสำเร็จในสิ่งนั้น? อย่างไรก็ดีตาม ความสำเร็จสูงส่งอะไรก็ตามที่ถูกกำหนดไว้สำหรับลูกในละคร ลูกก็จะได้รับสิ่งนั้นอยู่ดี พ่อมาและทำให้เราไปถึงสภาพของความสมบูรณ์พร้อมของเรา แต่ถึงกระนั้น เราลูกๆก็ล้มบาบา และดังนั้นเราก็จะตกลงมาอย่างแน่นอน พ่อไม่ควรถูกกล่าวโทษสำหรับสิ่งนี้ มันเป็นข้อบกพร่องของเราลูกๆ เพราะความสุขทั้งหมดของยุคทองและยุคเงินนั้นขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามที่เราทำในเวลานี้ ดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่ควรทำความเพียรพยายามที่สมบูรณ์ และเล่นบทบาทที่สูงส่งที่สุดของเราเล่า? เหตุใดเราจึงไม่ควรทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิในมรดกของเราล่ะ? มนุษย์

ทำความเพียรพยายามเสมอที่จะได้รับความสุข พวกเขาไม่ทำความเพียรพยายามที่จะไปเหนือความสุขและความทุกข์ พระเจ้ามาในตอนสิ้นสุดของละคร ลงโทษดวงวิญญาณทั้งหมด ทำให้พวกเขาบริสุทธิ์และปลดปล่อยพวกเขาจากบทบาทของพวกเขา นั่นคืองานของพระเจ้าที่ท่านมาและทำงานให้ลุล่วง และบอกเราในเวลาที่ถูกกำหนดของท่าน เพราะดวงวิญญาณต้องมาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาอีกครั้ง ทำไมพวกเขาจึงไม่ควรเล่นบทบาทที่สูงที่สุดของพวกเขาล่ะ?

พ่อผู้ทำให้โลกมนุษย์เป็นสถานที่ที่ให้ความสุขรู้ว่า โลกจะกลายเป็นสถานที่ที่ให้ความสุขอย่างไร จนกว่าดวงวิญญาณกลับมาสอาด (บริสุทธิ์) โลกก็ไม่สามารถเป็นสถานที่ที่ให้ความสุขได้ และเหตุนี้เองท่านจึงมา และก่อนอื่นทำให้เราดวงวิญญาณสะอาด ดวงวิญญาณเวลานี้ปกคลุมไปด้วยความไม่บริสุทธิ์ ก่อนอื่น ความไม่บริสุทธิ์นี้ต้องถูกขจัดออกไป แล้วด้วยพลังของดวงวิญญาณ ทุกสิ่งจะเปลี่ยนจากสภาพที่ไม่ประจักษ์เป็นสาโทประจักษ์ ซึ่งถูกอ้างอิงถึงการที่ทุกคนไปสู่ยุคทอง แล้ววัตถุธาตุทั้งหมด ฯลฯ จะเข้าไปสู่สภาพยุคทองของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ก่อนอื่นสภาพของดวงวิญญาณเปลี่ยนแปลง ผู้เดียวที่เปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณ นั่นคือผู้เดียวที่ชำระดวงวิญญาณให้บริสุทธิ์คือผู้ทรงอำนาจนั้น ลูกสามารถเห็นว่าเวลานี้โลกกำลังเปลี่ยนแปลง ก่อนอื่นเราต้องเปลี่ยนแปลงตนเอง หลังจากที่เราเปลี่ยนแปลงตนเองก่อน แล้วบนพื้นฐานนี้โลกก็จะเปลี่ยน หากไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆในตัวเราจนกระทั่งเวลานี้ หากเรายังไม่ได้เปลี่ยนแปลงตนเอง แล้ว โลกจะเปลี่ยนได้อย่างไร? เหตุนี้เองลูกต้องตรวจสอบตนเองทุกวัน ผู้ที่เก็บชาร์ตของพวกเขามองดูบัญชีของพวกเขาในเวลากลางคืน และดูว่าได้สะสมอะไรมาบ้าง ทุกคนเก็บบัญชีของพวกเขา ดังนั้นที่นี้ด้วยลูกต้องเก็บบัญชีของลูก และดูว่าลูกมีกำไรเท่าไร และลูกขาดทุนเท่าไรตลอดทั้งวัน หากมีการสูญเสียมากกว่า ลูกต้องระมัดระวังเป็นพิเศษในวันถัดไป ด้วยการให้ความใส่ใจต่อตนเองในวิธีนี้ ลูกก็จะเข้าสู่ผลกำไร และจะสามารถไปถึงตำแหน่งของลูก ด้วยการให้ความใส่ใจต่อตนเองในวิธีนี้ ลูกจะรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงในตนเอง อย่าคิดว่าถึงอย่างไรลูกก็จะกลายเป็นเทพ และคิดว่าสิ่งนั้นจะมาภายหลัง กระนั้นลูกก็สบายดีอย่างที่ลูกเป็นตอนนี้ ไม่เลย ลูกต้องสร้างสันสการ์เทพของลูกในเวลานี้ จนกระทั่งเวลานี้ เราได้เคลื่อนไปภายใต้อิทธิพลของกิเลสทั้งห้า แต่เวลานี้ เราต้องดูว่าเรากำลังได้รับการปลดปล่อยจากกิเลสเหล่านั้นหรือไม่ ความโกรธที่ฉันมีในตัวฉันถูกขจัดไปไหม? สันสการ์กิเลสของความโลภและความผูกพันยึดมั่นเปลี่ยนไปไหม? หากมันกำลังเปลี่ยนแปลง และลูกกำลังได้รับการปลดปล่อยจากกิเลสเหล่านั้น แล้วลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าลูกกำลังจะเปลี่ยนแปลง หากมันไม่ถูกขจัดออกไป แล้วลูกต้องเข้าใจว่า ลูกยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงเลย ลูกควรรู้สึกถึงความแตกต่างในการเปลี่ยนแปลงของลูก ควรจะมีการเปลี่ยนแปลงบางอย่างในตัวลูก อย่าได้เป็นว่าลูกเฝ้าแต่ก้าวไปบนพื้นฐานของบัญชีกิเลสตลอดทั้งวัน และคิดว่าลูกได้ให้ทานที่ดี หรือทำบุญบางอย่าง และดังนั้นมันก็ดี ไม่เลย เราต้องดูแลตนเองตามบัญชีกรรมของเรา อะไรก็ตามที่ฉันกำลังทำ ภายใต้อิทธิพลของกิเลสใด ฉันกำลังสะสมในบัญชีบาปของฉันอยู่ไหม? ฉันต้องดูแลตนเองในสิ่งนี้ เก็บชาร์ตของสิ่งนี้ และก่อนเข้านอน มองดูตนเองเป็นเวลา 10 ถึง 15 นาทีว่าลูกใช้เวลาในวันของลูกอย่างไร ลูกควรแม้กระทั่งจดบันทึกทุกสิ่ง เพราะภาระของบาปในอดีตบนศีรษะของลูกต้องถูกขจัดออกไปด้วยเช่นกัน สำหรับสิ่งนั้น คำสั่งของพ่อคือ: จดจำพ่อ ดังนั้นฉันใช้เวลาในการจดจำระลึกถึงนานแค่ไหน? ด้วยการเก็บชาร์ตนี้ ลูกจะระมัดระวังในวันถัดไป ด้วยการระมัดระวังในวิธีนี้ ลูกก็จะเอาใจใส่ และการกระทำของลูกก็จะดี และลูกจะไม่ทำบาปใดๆ ลูกต้องหยุดตนเองจากการทำบาป อัจชะ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ที่แสนหวานของลูก ถึงลูกๆที่แสนหวาน

การพบปะที่ละเอียดอ่อนกับพระเจ้า และบทสนทนาของแม่สรัสวตีผ่านผู้นำศาสน

ลูกสาวศรีราเด่ มองดูสิใครได้มาหาลูก พลังยิ่งใหญ่เช่นนั้นที่กำลังสนทนากับลูก ด้วยการเข้าใจความลับของการมาของพ่อ ลูกสามารถรู้จักตนเองด้วยเช่นกัน พร้อมกับตำแหน่งของผู้เดียวที่ได้มา ลูกสามารถรู้ตำแหน่งของลูกเองด้วย นั่นคือสถานภาพของลูก โอ ลูกสาวราเด่ ลูกต้องการที่จะเห็นความมั่งคั่งมั่งมีและการตาของพ่อไหม? ถ้าพ่อต้องการ พ่อก็สามารถทำให้การทำลายล้างเกิดขึ้นในหนึ่งวินาที แต่พ่อไม่ทำเช่นนั้น เพราะตามภาพยนตร์ที่มีรูปแบบหลากหลาย บทบาทอะไรก็ตามที่ทุกคนต้องแสดง อย่างแน่นอนที่พวกเขาจะแสดงในแบบนั้น เพียงพระเจ้าที่ละเอียดอ่อนเท่านั้น ผู้ที่ล่วงรู้กฎอันเป็นนิรันดร์ สามารถมาและให้การจดจำได้ถึงกฎอันเป็นนิรันดร์เหล่านี้ ละครที่เป็นนิรันดร์ของทั้งโลกเกิดขึ้นบนเวที และใช้เวลาสำหรับละครที่จะแสดงในทางปฏิบัติ หากพ่อจบสิ้นละครของหลายปีในเพียงหนึ่งวินาที แล้วละครจะหลงเหลืออะไร? ความยากลำบากใดก็ตามที่จะต้องเห็นหรืออดทนต้องชำระรอยในแบบเดียวกันตามความลับที่ซับซ้อน นี่คือการชำระรอยที่ซับซ้อนซึ่งเราได้ที่น่ารักของเรา ลูกและพ่อมีความสุขที่จะได้เป็นพยาน

ในละครที่หลากหลายนี้ บททดสอบต้องให้ไว้สำหรับทุกบทบาท ผู้เดียวที่กำลังทำให้ละครนี้เคลื่อนไป หากท่านต้องการ

ท่านก็สามารถหยุดละครนี้ในหนึ่งวินาที แล้วก็เริ่มใหม่ แต่ท่านไม่ทำเช่นนั้น เพราะพระเจ้าด้วยเช่นกันต้องทำทุกสิ่งในวิธีที่ธรรมดา พระเจ้าผู้ทรงอำนาจที่ปราศจากตัวตนตัวท่านเองอยู่ที่นั่นในรูปที่มีตัวตน แต่ในเสื้อผ้าที่ธรรมดา นี่คือเกมที่น่ามหัศจรรย์ของเขาวงกต และผู้เดียวที่ล่วงรู้สิ่งนี้คือ जानี จานันฮาร์ (ผู้เดียวที่รู้ทุกสิ่ง)

ลูกสาวศรีราเด๋ หนทางนี้ของลูกๆผู้เป็นที่รักนั้น การที่ต้องอดทนต้องเกิดขึ้น หากพ่อต้องการ พ่อก็สามารถสร้างหนทางที่ง่ายดายสำหรับลูกๆของพ่อได้ เพราะพ่อมีกุญแจที่จะให้himิตในมือของพ่อ ถ้าพ่อให้himิตของเทพใดแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่มั่งคั่ง เขาก็จะนำทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเขามาให้ยกยา และอุทิศให้ทั้งหมด เพราะพระเจ้าคือผู้ที่มั่งคั่งที่สุดเหนือทั้งหมด อย่างไรก็ตามพ่อของลูกต้องการที่จะทำให้ลูกๆผู้เป็นขอทานที่น่ารักของท่านเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง เหตุนี้เอง ลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงเพียงหลังจากที่ลูกได้อดทนต่อทุกสิ่งแล้วเท่านั้น พ่อรู้ว่าลูกๆต้องรับหนทางนี้ของการอดทนอย่างแน่นอน เพราะการอดทนต่อทุกสิ่งคือคุณธรรมของพระเจ้าที่สูงส่ง ซึ่งมีความสุขหลอมรวมอยู่ในนั้น ด้วยคุณธรรมนี้ ลูกสามารถมีประสบการณ์ของความสุขเยี่ยงพระเจ้า แม้ขณะอดทนต่อทุกสิ่งลูกก็เพลิดเพลินด้วยความสุขสันต์อย่างมาก นี่คือความรู้ที่น่าสนุกสนาน เพียงโยคีเช่นนั้นผู้ที่เป็นอิสระจากสิ่งล่อใจใดๆจึงจะสามารถได้รับความสุขที่ถาวร

เวลานี้เวลาสำหรับข้อสอบได้เข้ามาใกล้ ลูกแต่ละคนและทุกคนต้องเก็บข้อสอบที่จะมาเบื้องหน้าลูกไว้ล่วงหน้า และเฝ้าแต่ก้าวไปด้วยการฝึกฝนนั้น แม้ว่าลูกๆบางคนไม่มีอาหารหรือน้ำเลย ตัวลูกเองก็ต้องอยู่อย่างป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล ลูกต้องนำสภาพที่สวยงามเช่นนั้นมาใช้เพื่อตนเองเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน หากบางคนเชื่อว่า ในเวลานั้นเขาจะสามารถก้าวไปด้วยตนเอง แล้วเขาก็กำลังหลอกลวงตัวเขาเอง เหตุนี้เองลูกต้องระมัดระวังไว้ล่วงหน้า #ลูกๆที่ได้รับความรักอย่างลึกซึ้งในการจดจำระลึกถึง แต่กระทั้งเวลานี้ ความสว่างใสของแสงนั้นยังไม่มาถึงโลกของพ่อ เมื่อทุกคนปรากฏในรูปแสงของพวกเขาก่อน แล้วความสว่างใสของโยคะของพวกเขาก็จะมายังโลกของพ่อ และเพียงนั้นที่แสงที่เต็มเปี่ยมจะเข้าไปสู่ลูกแต่ละคน ค่ายกย่องของซัคติก็จะปรากฏออกมาในเวลานั้น ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องคงอยู่อย่างมั่นคงในศรัทธาของลูกเช่นนั้น หากแม้กระทั่งพ่อพยายามจะนำลูกลงมา ลูกก็ไม่สามารถลงมาได้

โอ ซัคติราเด๋ เพชรพลอยสูงสุดเหนือทั้งหมด ซัคติต้องมีความพร้อมด้วยพลังของการนำโยคะ และเป่าลู่ด้วยปากของพวกเธอ ด้วยดริชตีเยี่ยงพระเจ้าที่มั่นคงและสูงส่งของลูก ลูกต้องทำให้แต่ละคนขึ้นไปเหนือ และด้วยคำพูดที่อ่อนหวานของลูก ให้การตระหนักรู้จักแก่พวกเขาว่าลูกเป็นใคร และใครคือพ่อของลูก พระเจ้าได้รับการเปิดเผยผ่านบราห์มาอย่างไร ใครจับเส้นโลกปีศาจในเวลาของตอนสิ้นสุด และนำเราไปสู่ดินแดนดั้งเดิมของเรา โลกเทพนั้น

โอ ลูกสาวราเด๋ เมื่อสภาพของแต่ละคนคงอยู่อย่างมั่นคงราวกับเปลวไฟของตะเกียง แล้วพวกเขาก็จะสามารถคว้าแรงดลใจที่ละเอียดอ่อนได้ และทำให้งานของพวกเขาสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าสภาพของพวกเขาก็คือเป็นเช่นไรตามความรู้ที่ตามนั้นที่พวกเขาจะสามารถคว้าแรงบันดาลใจเหล่านั้นได้ ยิ่งพวกเขาคงจดจ่ออย่างต่อเนื่องในสภาพนั้น ตามนั้นที่พวกเขาจะได้รับการแตะสัมผัสจากแรงบันดาลใจที่ละเอียดอ่อน

โอโฮ! ลูกสาวราเด๋ มองดูรูปของพ่อสิ ลูกๆไม่สามารถเห็นรูปของพ่อหรือ ว่าพ่อมาจากธาตุที่ยิ่งใหญ่เข้ามาในผู้นี้และพูดกับลูก? คำพูดเหล่านี้ทั้งหมดได้รับมาจากพ่อ เพราะพ่อคือรากหลักของทุกสิ่ง มองดูสิ แสงของความรู้ที่กำลังเปล่งประกายในใจกลางของธาตุนั้น ลูกๆควรแค่คิดว่า: โอโฮ! ผู้เดียวที่ทั้งโลกกำลังเรียกหา พระเจ้า ผู้ทรงอำนาจนั้น ตัวท่านเองได้มาด้วยตนเองที่ยกยานี้ และมาหาลูกๆ ด้วยการนั่งในดักที่เย็นสบายของท่าน หัวใจก็กลับมาสงบ หากผู้ที่เป็นสิ่งสร้างพบกับผู้สร้างของพวกเขาก่อน ทำไมพวกเขาควรจะจากท่านและไปหาสิ่งสร้างของท่านล่ะ? ทันทีที่ลูกได้ตระหนักรู้จักผู้ทรงอำนาจที่สูงสุดเหนือทั้งหมด ผู้เดียวที่เป็นนายของทุกพลังที่พลังทั้งหมดปรากฏออกมาจากท่าน แล้วก็ไปไม่ได้ที่จะทิ้งดักนั้นไปเพียงเมื่อลูกมีการตระหนักรู้จักผู้สร้างเท่านั้น ที่ลูกจะสามารถเข้าใจว่าผู้เดียวนั้นคือใคร ลูกเข้าใจนะ ราเด๋ เพชรพลอยเหนือเพชรพลอยทั้งหมด (ชิโรมณี) อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งคุณประโยชน์ทางจิตทั้งหมดของสังกัมยัค และแกว่งไกวในชิงช้าของความสุขเหนือประสาทสัมผัสอย่างสม่ำเสมอ
ลูกๆผู้ที่ได้มาซึ่งคุณประโยชน์ทางจิตทั้งหมดเฝ้าแต่แกว่งไกวในชิงช้าของความสุขเหนือประสาทสัมผัส ลูกๆผู้ได้รับความรักเป็นพิเศษนั้น ได้รับอนุญาตให้แกว่งไกวในชิงช้า ในทำนองเดียวกันชิงช้าของบราห์มิน ผู้ที่ได้มาซึ่งคุณประโยชน์ทางจิตทั้งหมด คือชิงช้าของความสุขเหนือ

ประสาทสัมผัส เฝ้าแต่กว้างไกลในเชิงซ้ำนี้อย่างสม่ำเสมอ อย่าได้มีวันเข้าไปสู่สำนักของร่างกาย ผู้ที่ลงจาก
เชิงซ้ำนี้ และวางเท้าของพวกเขามาบนพื้นดินกลับมาสกปรก ลูกๆที่สะอาดของพ่อที่สูงสุดเหนือทั้งหมด
กว้างไกลในเชิงซ้ำของความสุหนือประสาทสัมผัสอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไม่สามารถวางเท้าของพวกเข
ในโคลนตมได้

คติพจน์: การสละละทิ้งความหลงทะนงตนของ “นั่นคือผู้สละละทิ้ง” คือการสละละทิ้งที่แท้จริง

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ฝึกฝนการอยู่ในสภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างสำราจตน

เมื่อลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณผู้เป็นภาพลักษณ์ของความเป็นอมตะ ลูกจะสามารถป้องกันตนเองจากความ
ตายก่อนเวลาและปัญหาทั้งหมด มีเพียงวิธีเดียวที่จะขจัดความวิตกกังวลของจิตใจและปัญหา นั่นคือการจับสันสำนักของ
ร่างแก่นั้นของลูก ด้วยการจับสันสำนักของร่างกายของลูก สถานการณ์ที่เป็นอันตรายทั้งหมดก็จะจับสัน